

[Justitsministeren]

overtrædelserne finder sted; det er ikke for at fange så mange som muligt. Afskrækkelsen skulle meget gerne bestå i oplysningen og ikke i anholdelsen, det er dog det bedste. Det kriminalpræventive råd mener at have gode erfaringer med skiltning, og det er baggrunden for, at jeg også mener, det er rigtigt. Det er ikke blot, fordi jeg tror, at det kriminalpræventivt er rigtigt, men også af hensyn til personers integritet er det rigtigt, at de ved, om der i en forretning foregår TV-overvågning eller ej.

Det følger af det, jeg har sagt, at jeg er uenig med hr. Arne Melchior i hans grundholdning. Jeg mener, at der er intet, der taler for, at vi skal acceptere TV-overvågning, hvad enten man har rent mel i posen eller ej. Hvis man fra borgernes side med rette føler, at den politimæssige betjening ikke er tilstrækkelig, så er det en opgave for os i folketinget at sørge for en rimeligt dækkende politimæssig betjening. Det er ikke en opgave for os at sige til de private: lav jeres eget overvågningssystem! Det mener jeg ville være en uheldig løsning på problemet.

Jeg kan heller ikke være enig i, at det havde været rigtigere at gå den omvendte vej, altså sige: det er generelt tilladt at overvåge hinanden, men politiet kan i konkrete tilfælde forbyde det, afhængigt af, hvad man finder rigtigt de forskellige steder. Det mener jeg ville være en alt for usikker retstilstand, og derfor har vi valgt den retstilstand, der måtte fremgå af lovforslaget, såfremt det vedtages.

Hr. Bernhard Baunsgaard har fuldstændig ret i sin udlægning af forhistorien til dette forslag, og det er også den forhistorie, som vi har prøvet at realisere i kraft af det lovforslag, vi har lagt frem her.

Så var der et par bemærkninger, som det er lidt svært for mig på den baggrund, jeg nu har givet, at kommentere yderligere. Når hr. Waldorff siger, at politiet nu får uindskrænkede beføjelser til at overvåge alt og alle, så håber jeg, at også hr. Waldorff vil erkende, at dette beror på en misforståelse. Men jeg vil også gerne selv erkende på ny, at vi måske selv har været medvirkende til, at den er skabt.

Jeg tror ikke, at dette giver nogen særlig stor øget arbejdsbyrde for politiet, som hr. Knud Lind mener. Er der tale om en vis mindre arbejdsbyrde, mener jeg altså, at den

er berettiget. Jeg kan bekræfte, at det ordvalg, der er brugt i § 1, stort set svarer til ordvalget i færdselsloven og i politivedtægtens § 2. Det er valgt bevidst, således at domstolene, når de skal fortolke loven – hvis den bliver til lov – kan bruge den praksis, man allerede har skabt omkring forståelse af »offentlige steder«.

Jeg er selvfølgelig også ganske uenig i det synspunkt, at hvis bare man har rent mel i posen, så har man ikke noget at frygte. Der synes jeg, at fru Margrete Aukens indlæg var meget rammende, for så vidt det beskæftigede sig med den del af debatten her i dag, men det er klart, at jeg på den baggrund, jeg har nævnt, er uenig i de vurderinger, fru Margrete Auken har fremført.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil gerne slutte mig til justitsministerens udlægning af lovforslaget, at man skal se det i forbindelse med den eksisterende retstilstand som en helhed. Men så er det spørgsmålet for mig, som vi nærmere må overveje og gennemgå og drøfte, om det er en rimelig måde at lave ændringer på, at det alene kommer til at vedrøre privates TV-overvågning. Kan der ikke også være grund til, som det er fremgået af forskellige ordføreres bemærkninger, at se på, i hvilket omfang det offentlige har ret til at gøre brug af TV-overvågning? Jeg mener, der skal være åbenhed. Der er enkelte områder, hvor vi må erkende, at sikkerheden for vort land o. lign. betyder, at der skal være undtagelser, men normalt skal der være åbenhed, en tilkendegivelse af, at her gør man dette eller hint, og det vil altså sige, at man skal skilte med, man skal markere, hvad man gør. Derfor må jeg have den mening, at private og det offentlige stort set må stå lige i disse forhold. Det kan ikke være rimeligt at stille private ringere end det offentlige. Man må se på dette. Ellers nærmer vi os, at det er Big Brother, der på en eller anden måde overvåger os.

Det er da rigtigt, som fru Ebba Strange siger, at vi for 20 år siden ikke kendte TV-overvågning, for da havde man ikke sådan noget. Ja men jeg må have lov til at sige til fru Ebba Strange, at for 20 år siden kendte vi heller ikke til lovovertrædelser i det omfang, som vi gør nu, og vi kendte heller ikke til, at vi har så få mandskabstimer inden for